

Bisbe ortodox metropolità de Boston: “A Barcelona vaig trobar Déu”

Dil, 7/01/2019 per Catalunya Religió

(Alba Sabaté - CR) El **bisbe Gregori** és el cap metropolità del sínode ortodox grec de Boston i parla una mica el català. Fa sis anys que encapçala la seva congregació i dotze que viu al Holy Transfiguration Monastery de la capital de Massachusetts. Nascut a Geòrgia, va créixer a Catalunya, on va criar-se tot fugint de la difícil situació al seu país als anys noranta. Barcelona és la seva ciutat perquè allà va sentir la seva vocació.

Qui és i com és un dia del bisbe ortodox metropolità de Boston?

Sóc el cap de la meva congregació de bisbes i els meus dies són molt variats, els dedico al compliment de les meves funcions, que són entre d'altres, supervisar la fidelitat a la fe, atendre necessitats pastorals i, almenys un cop a l'any, visitar cadascuna de les meves parròquies.

Quina presència té la comunitat ortodoxa grega en aquesta zona?

En aquesta diòcesis tenim centenars de feligresos. Nosaltres som però un sínode tradicional, que es diferencia de l'ortodòxia anomenada mundial perquè no estem d'acord en certes mesures d'aquesta, des de fa segles. Nosaltres tenim 7 bisbes establerts als Estats Units, 40 clergues, 25 parròquies i 4 monestirs. Estem en comunió amb una església de la mateixa tradició a Grècia. Aquí a la zona de Boston tenim 10 d'aquestes parròquies, a més de missions a Mèxic, Colòmbia, Guatemala, Paraguai i Brasil.

Tenen activitat amb altres confessions?

No. Com a humans i persones de bona voluntat tothom és benvingut aquí al nostre monestir. Som amics amb qualsevol persona de qualsevol origen o religió però no estem disposats a cap cooperació religiosa. La nostra església no està d'acord amb

L'ecumenisme perquè aquest entén que no existeix una veritat absoluta. Nosaltres creiem que l'església ortodoxa és l'església de Crist. Per això tampoc som part del Consell Mundial de les Esglésies. Aquesta és una de les coses que ens diferencia de l'església ortodoxa mundial.

Què és per a vostè Catalunya?

Una de les terres més maques que he vist i, en gran part, casa meva. Jo em vaig traslladar a Barcelona quan era molt jovenet amb els meus tiets, cosins i la meva mare. Geòrgia passava per una situació molt caòtica per la caiguda de la Unió Soviètica.

Què recorda de llavors?

L'escola, els amics i que allà vaig començar a anar al culte a l'única església ortodoxa que jo coneixia en aquell moment, la Parròquia de la Protecció de la Mare de Déu, la que encara està a dia d'avui al Carrer Aragó i que és sèrbia. Allà va ser on vaig trobar Déu i vaig sentir la vocació, on vaig tenir el despertar religiós en la confessió en la qual jo havia estat batejat, que és l'ortodoxa. Per això vagi on vagi, Barcelona serà sempre especial per a mi perquè és on hi ha els orígens de la meva vida religiosa.

Com ha viscut la situació catalana d'ara?

Els meus tiets i cosins encara viuen a Barcelona i sé que el moment actual és complicat. Jo només el puc veure des del punt de vista més eclesial, que crec que sempre ha d'estar per sobre i al marge de qualsevol opció política. Per a mi, les esglésies han de respondre a les injustícies, les immoralitats, defensar la fe i la dignitat humana, però no s'han d'involucrar en cap altre afer.

Com sap, els bisbes catòlics es van reunir fa unes setmanes a Roma al voltant d'un dels que consideren els seus grans reptes, els joves. Com s'emprèn des de l'església ortodoxa?

Nosaltres quan es diu que cal atreure la joventut volem sempre fer un matís clau. Les esglésies no han de donar als joves coses que ja troben al món. Els joves són idealistes, i és a l'església on precisament hi poden trobar els valors més consolidats i heroics, que són els manaments de Crist. Si l'església predica el pensament de Crist bé, és Crist mateix qui parla. Aquest és el nostre avantatge i no el podem perdre, perquè és un lligam fort amb els joves, i no efímer, com moltes coses en aquest món nostre d'avui. Qui ha d'omplir les esglésies no som nosaltres, és Crist mateix.